

לפרשת נשא וחג שבועות

א. חג מתן תורה, הוא שיא השיאים ביחסים הזוגיים בין כנסת ישראל ואלהים. האם תצליח שמחת האיחוד בין האהובה לאהוב להתגבר על החשדות והכעסים? האם יצליח זכרון האהבה לכסות על מזכרות העוון? האם יצליחו האוהבים לשמור על ברית הקידושין מפני הכאב?

ב. וַיְדַבֵּר ה', אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: אִישׁ אִישׁ כִּי-תִשָּׂא אִשְׁתּוֹ, וּמָעַלָה בּוֹ מַעַל. וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ, שִׁכְבַת-זָרַע, וְנָעַלְמָס מֵעֵינֵי אִשְׁתּוֹ, וְנִסְתַּרְתָּהּ וְהָיָא נְטֻמָּאָה; וְעַד אֵין בָּהּ, וְהוּא לֹא נִתְפָּשָׂה. וְעָבַר עָלָיו רוּחַ-קִנְיָה וְקִנְיָה אֶת-אִשְׁתּוֹ, וְהוּא נְטֻמָּאָה; או-עָבַר עָלָיו רוּחַ-קִנְיָה וְקִנְיָה אֶת-אִשְׁתּוֹ, וְהָיָא לֹא נְטֻמָּאָה. וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ, אֶל-הַפֶּה, וְהִבִּיא אֶת-קַרְבְּנָהּ עָלֶיהָ, עֲשִׂירַת הָאִיפָה קֶמַח שְׁעָרִים; לֹא-יִצַק עָלָיו שָׁמֶן, וְלֹא-יִתֵּן עָלָיו לְבָנָה--כִּי-מִנְחַת קִנְיָה הוּא, מִנְחַת זִכְרוֹן מִזְכֹּרֶת עוֹן. [במדבר ה, 11 - 15]

ג. לפני שהחשד יהפוך לקנאה, לפני שכאב יהפוך לשנאה, אולי נזכיר לעצמנו, שפעם היינו שותפים. שפעם היו בינינו אהבה ואחוה ושלוה ורעות.

ד. שיר אושר / רוני סומק

אֲנַחְנוּ מְנַחִים עַל הָעוֹגָה
כְּמוֹ בָבוֹת חֶתָן כְּלָה.
גַּם אִם תָּבוֹא הַסַּכִּין
נִנְסָה לְהַשְׁאֵר בְּאוֹתָהּ הַפְּרוּסָה.